

ENGELLİ BİREYLER İÇİN BEDEN EĞİTİMİ ve SPOR ÖĞRETMENİNİN ÖNEMİ

1. BÖLÜM

Nimet Haşıl Korkmaz¹
Selen Uğur²
İnci Ece Öztürk³

Giriş

Eğitim bütünlüğünün bir ögesi olan beden eğitimi, çocukların hareket ederek büyüme ve gelişmesine katkı sağlamayı amaçlar. “Beden eğitimi hareket yoluyla eğitim olarak tanımlanabilir ve hareket yoluyla eğitim olarak tanımlanabilen beden eğitimi bilişsel, duyuşsal ve devinişsel yani tüm öğrenme alanlarına dikkatin verildiği bir alandır.” (Keske Aksoy ve diğ., 2017).

Beden eğitimi ve spor, toplumun verimliliğini artırmak için toplumda yer alan bireyleri fiziksel, bilişsel, sosyal ve duygusal olarak hareket yoluyla en başarılı hale getirmeyi amaçlamaktadır. Buradan da anlaşılabilir gibi beden eğitimi toplumdaki üst düzey sporcular ya da spora yatkınlığı olan yetenekli kişiler için değil toplumun içinde yer alan tüm bireyler içindir (Keske Aksoy ve diğ., 2017). Fiziksel aktivite ve egzersizin toplumun içinde yer

¹ Prof. Dr., nhasil@uludag.edu.tr Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

² Arş.Gör., selenugur@uludag.edu.tr Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

³ Yüksek Lisans Öğrencisi, incieceozturk@gmail.com Bursa Uludağ Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Öğrencinin sosyal becerileri,

Öğrencinin devam etmekte güçlük çekip çekmeyeceği,

Öğrencinin katılmasının herhangi bir risk olup olmayacağı,

Öğrencinin ailesinin görüşü,

Öğrencileri cesaretlendirme,

Öğrencileri spora tekrar katılımı için motive etme,

Oyunun kurallarını bireyin engel türüne ve engel derecesine göre değiştirilebilmelidir (Gül, 2011).

Sonuç olarak beden eğitimi öğretmeni; engellilerin spora katılımında önemli bir yer tuttuğunun farkına vararak kendisini bu alanda geliştirmelidir. Engellilerin spor ortamlarına katılabilmesi için fırsatlar yaratarak onları cesaretlendirmelidir. Bütün engellilerin fiziksel olarak aktif olmasını sağlamalı, özellikle yetenekli olanları rol model oluşturmak için kulüplere yönlendirmelidir. Müsabakalarda ve düzenlediği organizasyonlarda engelli bireylere görevler vererek (hakem, organizatör, istatistik tutma vb.) her alanda aktif olmalarını sağlamalıdır.

Kaynakça

- Ataman, A. (2009). Özel Gereksinimli Çocuklar ve Özel Eğitime Giriş Kitabı, Geliştirilmiş 7. Baskı, Gündüz Eğitim ve Yayıncılık, Ankara, 55-59.
- Chinn DJ, White M, Howel D, Harland JOE, Drinkwater CK. (2006). Factors associated with non- participation in a physical activity promotion trial. Public Health, 120 (4), 309-319.
- Conatser, P., Block, M., & Lepore, M. (2000). Aquatic instructors' attitudes toward teaching students with disabilities. Adapted Physical Activity Quarterly, 17(2), 197-207.
- Doll-Tepper, G. (2007). International developments in Sport for Person With a Disability. Sobama Journal. 12(1).7-12
- Gül, G. K. (2011). Çocuklar ve Spor. Spor Yayınevi ve Kitabevi. Ankara.
- Gür A. (2001). Özürlülerin Sosyal Yaşama Uyum Süreçlerinde Sportif Etkinliklerin Rolü. T.C. Başbakanlık Özürlüler İd. Bşk. Yayın No:16, Ankara.

- Heler T, Hsieh K, Rimmer J. (2002).Barriers and supports for exercise participation among adults with down syndrome. *Journal of Gerontological Social Work*, 38 (1-2), 161-178.
- Hodge, S. R., Ammah, J. O. A., Casebolt, K., Lamaster, K., & O'Sullivan, M. (2004). High school general physical education teachers' behaviours and beliefs associated with inclusion. *Sport Education and Society*, 9, 395-419. doi: 10.1080/13573320412331302458
- İlgar, Ş. (2017). Öğretmen adaylarının özel gereksinimli öğrencilerle ilgili farkındalığının incelenmesi (İÜ Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi örneği). *HAYEF Journal of Education*, 14(1), 313-338
- Keske Aksoy, G., Alagül, Ö., Altay, F., Bulca, Y., Güneş, B., Gürsel, F., Hünük, D., Mirzeoğlu, A. D., Temel, C. & Saraç Oğuzhan, N. (2017). Model Temelli Beden Eğitimi Öğretimi. Spor Yayınevi ve Kitabevi, Ankara.
- Meegan, S., & MacPhail, A. (2006). Irish physical educators' attitude toward teaching students with special educational needs. *European Physical Education Review*, 12, 75-97. doi: 10.1177/1356336X06060213
- Özer, D. Süngü, B. & Şılak, B. (2011). Engelliler İçin Beden Eğitimi ve Spor. Çanakkale. III. Beden Eğitimi ve Spor Öğretiminde Yeni ve Yaratıcı Yaklaşımlar Sempozyumu Araştıran Öğretmen Sempozyum Kitabı Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu, Orta Doğu Teknik Üniversitesi.
- Rimmer JH, Rowland JL. (2008). Physical activity for youth with disabilities: a critical need in an underserved population. *Developmental Neurorehabilitation*, 11 (2), 141-148.
- Sato, T., Hodge, S. R., Murata, N. M., & Maeda, J. K. (2007). Japanese physical education teachers' beliefs about teaching students with disabilities. *Sport, Education and Society*, 12(2), 211-230. doi: 10.1080/13573320701287536
- Sevimay Özer, D. (2013). Engelliler İçin Beden Eğitimi ve Spor. Nobel Yayın. Ankara
- Topsaç, M. (2013). Üniversitede Okuyan Engelli Bireylerin Fiziksel Aktivite Düzeylerinin İncelenmesi. Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara
- Yaşar, M. R. & Amaç, Z. (2018). Öğretmen Adaylarının Dezavantajlı Öğrencileri Eğitim Verme Deneyimleri: Zorluklar Ve Fırsatlar. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(2),611-634.